

KŐBÉKA VAGY BÉKA-KŐ

KELETI-KÁRPÁTOK, HARGITA. Egy eldugott tanya felé tartottam a kanyargós ösvényen, amikor a közeli patakban valami furcsaságot vettem észre. A lekerekített kövek nem jelentenek újdonságot, de az egyik mintha máshogy csillogott volna. A sajátosan rejtőzködő, szinte teljesen a környezetbe olvadó erdei béka (*Rana dalmatina*) nem bujkált, csak megkövülve várt. Nyilván a távozásomra.

A fénykép eredetije színes, viszont így fekete-fehérré alakítva grafikusabb-plasztikusabb és meglepőbb az összkép.

SZÖVEG ÉS KÉP: KERESKES ISTVÁN